



# Rapport

## h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het college van burgemeester en wethouders van Reeuwijk door zijn handelwijze inzake handhavend optreden tegen een geheel vernieuwde en aangebouwde zomerwoning het vertrouwen dat verzoeker in het college mag hebben, heeft geschaad.

### **Beoordeling Bevindingen**

1. Op 19 april 2005 schreef verzoeker het hoofd van de sector VROM van de gemeente Reeuwijk dat in de afgelopen maanden een zomerwoning geheel was vernieuwd en aangebouwd. Verzoeker vroeg wanneer hiervoor vergunning was verleend en wanneer publicatie had plaatsgevonden. Omdat een reactie uitbleef rappelleerde verzoeker op 3 mei 2005 bij het college van burgemeester en wethouders en schreef formeel te protesteren tegen het zonder vergunning geheel vernieuwen van de zomerwoning.

Ondanks een ontvangstbevestiging, met de mededeling dat voor 6 juli 2005 zou worden gereageerd, en rappels via de e-mail op 4 en 22 augustus 2005 bleef een reactie van het college uit. Na de mededeling in zijn e-mailbericht van eveneens 22 augustus 2005 dat hij overwoog een klacht in te dienen, ontving verzoeker de volgende dag de mededeling dat vanwege drukte en vakanties prioriteiten gesteld moesten worden en verzoeker binnen twee weken in ieder geval een reactie zou krijgen.

2. Op 24 oktober 2005 diende verzoeker een klacht in vanwege het uitblijven van een reactie. In reactie hierop concludeerde de gemeente dat de brief van verzoeker van 3 mei 2005 als bezwaarschrift moest worden aangemerkt en die procedure diende te worden gevolgd.

Op 29 november 2005 vond de hoorzitting plaats. Hierbij voerde verzoeker onder andere aan dat hij de gemeente op 24 oktober uitgebreid had laten weten tot 24 november in het buitenland te verblijven en alleen via de e-mail bereikbaar te zijn. Desondanks was verzoeker uitgenodigd voor de hoorzitting van de 29e november en was hij derhalve niet in staat geweest om voor de 25e november een onderbouwing in te leveren. Ter toelichting van zijn bezwaren stelde verzoeker dat het college het beleid voert om zonder vergunning gebouwde bouwwerken alsnog te legaliseren en daardoor rechtsongelijkheid creëert ten opzichte van burgers die zich wel aan de regels houden en tijdig een bouwvergunning aanvragen en daarbij regelmatig geconfronteerd worden met extra regels en voorwaarden. Verzoeker verwees daarbij naar de bij hem gevolgde werkwijze, welke in schril contrast stond met de onderhavige casus.

In haar advies van 23 februari 2006 stelde de commissie dat voor de uitgevoerde werkzaamheden een bouwvergunning was vereist en het college in beginsel tegen het bouwen zonder bouwvergunning en het bouwen in strijd met het bestemmingsplan

handhavend zou moeten optreden. Een in voorbereiding te nemen bestemmingsplan bood naar de mening van de commissie onvoldoende houvast om concreet zicht te hebben op legalisatie. Er diende dan op zijn minst een ontwerpbestemmingsplan ter inzage te zijn gelegd.

3. Overeenkomstig het advies van de commissie verklaarde het college op 31 maart 2006 het bezwaarschrift van verzoeker ontvankelijk en gegrond. De eigenaar van de zomerwoning zou worden aangeschreven om alsnog een bouwvergunning aan te vragen, waarna deze getoetst zou worden aan het bestemmingsplan en de overige bouwregelgeving.

Bij brief van 16 mei 2006 werd verzoeker meegedeeld dat de eigenaar was gesommeerd alsnog een bouwvergunning aan te vragen. Deze brief is verstuurd, nadat verzoeker op 8 mei 2006 navraag had gedaan over de door de gemeente ondernomen acties, welke nog niet bleken te hebben plaatsgevonden.

4. Op 14 augustus 2006 wendde verzoeker zich wederom tot het college en schreef te hebben begrepen dat vanuit de sector VROM nog geen enkele actie was ondernomen. Het college werd gevraagd aan te geven, welke maatregelen het zou nemen om het niet nakomen van toezeggingen van het college te voorkomen. Verzoeker merkte daaromtrent op dat medewerkers besluiten aan hun laars lappen en (kunnen) doen en nalaten wat ze zelf goedvinden.

In reactie hierop schreef het college op 18 september 2006 dat belanghebbende op 12 mei 2006 was gevraagd voor 1 september 2006 alsnog een bouwvergunning aan te vragen, waartegen op 20 augustus een bezwaarschrift was ingediend, dat vervolgens niet-ontvankelijk was verklaard. Vervolgens was belanghebbende op 14 september 2006 een termijn gegeven van vier weken om een complete vergunningaanvraag in te dienen.

Tevens schreef het college:

"Op uw opmerkingen omtrent de afdeling VROM zullen wij, gelet op de beledigende toonzetting, niet inhoudelijk ingaan."

5. Op 16 oktober 2006 zou de aanvraag om bouwvergunning zijn ingediend, waarna verzoeker zich op 31 juli 2007 opnieuw tot het college wendde.

In zijn brief schreef verzoeker dat het college, overeenkomstig het ambtelijk advies, op 29 maart 2007 de bouwvergunning had geweigerd. Ook het door belanghebbende ingediende bezwaarschrift zou zijn afgewezen, waarna de wethouder nog wel met belanghebbende - op diens verzoek - wilde praten. Tevens schreef verzoeker dat er op 16 juli 2007 een hoorzitting had plaatsgevonden, maar dat hij ondanks zijn verzoek daartoe nog immer geen verslag van die hoorzitting had ontvangen. Ook had verzoeker vernomen, dat belanghebbende weer in de gelegenheid was gesteld nieuwe tekeningen aan te

leveren. Gelet op het vorenstaande stelde verzoeker het college enkele vragen over de (openbaarheid van de) gevolgde procedure en de handelwijze van het college daarbij.

6. In zijn reactie van 15 augustus 2007 schreef het college:

"De afdeling VROM heeft geadviseerd de bouwvergunning te weigeren, omdat het thans voor dit perceel geldende bestemmingsplan "Centraal Plassengebied 1974" deze bouw niet toestaat.

Dat het bestemmingsplan "Centraal Plassengebied 1974 nog van toepassing is (...) komt doordat aan het perceel (...) in het bestemmingsplan "Plassen, Natuur- en Weidegebieden" goedkeuring onthouden is en dan blijft voor dat perceel het oude bestemmingsplan van kracht.

Op grond van het bestemmingsplan "Centraal Plassengebied 1974" mag de bestaande zomerwoning geheel worden vernieuwd mits het totale grondoppervlak van het zomerhuis, inclusief aangebouwde bijgebouwen maximaal 40 m<sup>2</sup> zal bedragen. Het bouwplan (...) voldoet daar niet aan. Er zou dan alsnog vrijstelling verleend kunnen worden van de voorschriften van het vigerende bestemmingsplan op grond van artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, doch dan zou het toetsingskader het bestemmingsplan "Plassen, Natuur- en Weidegebieden" zijn. In het kader van dit bestemmingsplan zou er medewerking verleend kunnen worden mits de saneringsregeling zou worden toegepast.

In onze vergadering van 27 maart 2007 hebben wij besloten, alvorens definitief op de bouwvergunning te beschikken, de stukken in handen van wethouder Van der Smit te stellen om de aanvrager van de bouwvergunning alsnog omtrent de voorgestelde weigering te horen.

Alvorens wij een bouwvergunning weigeren is het de gewoonte in onze gemeente om de aanvrager van de bouwvergunning te horen en hiertoe wordt een hoorzitting gehouden. Dit is geen openbare hoorzitting omdat het alleen gaat om de betreffende bouwaanvraag en het de bedoeling is de aanvrager te informeren omtrent de redenen van het weigeren van de bouwvergunning en te bezien of het wellicht mogelijk is met een aanpassing van het bouwplan toch tot een positief besluit te kunnen komen.

Er bestaat geen wettelijke plicht om in voornoemde situatie een hoorzitting te houden en dus ook geen verplichting deze hoorzitting in het openbaar te houden.

Nu het geen openbare hoorzitting is wordt deze niet gepubliceerd en kan er ook geen sprake zijn van derde belanghebbenden. In de procedure omtrent het verlenen of weigeren van de bouwvergunning is (de aanvrager; N.o.) belanghebbende en kunt u eventueel derde belanghebbende zijn. Dit is echter pas een feit als het besluit tot verlenen of weigeren van de bouwvergunning genomen is en gepubliceerd c.q. bekend gemaakt is.

Het verslag dat van de hoorzitting gemaakt wordt is niet vertrouwelijk in de zin dat er van geheimhouding sprake zou moeten zijn. Wij maken dergelijke verslagen echter niet actief openbaar. Nadat wij een besluit omtrent de bouwvergunning genomen hebben wordt het verslag openbaar en kunt u daarvan een afschrift krijgen. Dat u nog geen afschrift hebt ontvangen ligt aan het feit dat het betreffende verslag nog niet gereed is. Zodra dit verslag gereed is en er een besluit omtrent het al of niet verlenen van de bouwvergunning genomen is zult u een afschrift van het betreffende verslag ontvangen.

Tot op heden is er nog geen formeel besluit genomen en is er dus ook nog geen mogelijkheid geweest een bezwaarschrift in te dienen.

Bij de betreffende bouwaanvraag spelen twee aspecten:

1. het geheel vernieuwen is thans in strijd met het vigerende bestemmingsplan; de vraag is echter of hetgeen (de aanvrager; N.o.) gedaan heeft geheel of gedeeltelijk vernieuwen betreft.
2. De zomerwoning is 2 m2 vergroot, doch (de aanvrager; N.o.) bestrijdt dit vooralsnog en wil daar bewijzen voor aandragen.

Indien de bouwvergunning geweigerd wordt kan ons college tot handhaving overgaan en de (aanvrager; N.o.) aanschrijven de zomerwoning af te breken.

Wij zijn echter bezig met de herziening van het bestemmingsplan "Plassen, Natuur- en Weidegebieden" en in dat kader wordt gedacht om de mogelijkheid te openen zomerwoningen, ongeacht de bestaande afmetingen geheel te vernieuwen, omdat in de praktijk is gebleken dat de saneringsregeling niet werkt en veel problemen geeft. Voor hetgeen de (aanvrager; N.o.) gedaan heeft zal, naar verwachting, in de nabije toekomst dus alsnog een bouwvergunning verleend kunnen worden en wij achten het vooralsnog een onredelijke kapitaalvernietiging door thans te eisen de zomerwoning af te breken en over enkele jaren zou er gewoon bouwvergunning voor verleend kunnen worden.

Het tweede aspect betreft het vergroten van de zomerwoning met 2 m2, veroorzaakt door het rechte trekken van een inspringende hoek in de oude zomerwoning. Ook op basis van het in voorbereiding zijnde beleid is vergroten van de bebouwde oppervlakte niet toegestaan.

Op 16 juli 2007 heeft het gesprek met de (aanvrager; N.o.) plaatsgevonden en die wilde graag de gelegenheid hebben alle feiten te checken o.a. de door de gemeente berekende oppervlakte. Die mogelijkheid is hem geboden. Wij vertrouwen erop u hiermede voor dit moment voldoende geïnformeerd te hebben."

7. Naar aanleiding van deze reactie stelde verzoeker op 20 augustus 2007 een aantal vragen en merkte daarbij op dat het college er blijkbaar alles aan doet om hoe dan ook de

illegaliteit te legaliseren.

Op 24 september 2007 reageerde het college onder meer als volgt:

"Het tweede punt betreft het vergroten van de zomerwoning met 2 m<sup>2</sup>. Hetgeen u weergeeft is juist en is zo opgenomen in het verslag van de hoorzitting. In principe gaan wij ervan uit dat de woning 2 m<sup>2</sup> te groot geworden is. Pas later heeft de (aanvrager; N.o.) zijn twijfels hierover uitgesproken en ons college verzocht hem de gelegenheid te bieden de woning opnieuw te laten opmeten. Aan dit verzoek hebben wij voldaan. Het verschil tussen een meting (...) kan gelegen zijn in de meetbepalingen van het bestemmingsplan. Vooralsnog gaan wij uit van de juistheid van de metingen (...), doch wij willen in een zaak, die grote consequenties kan hebben, uiterste zorgvuldigheid betrachten.

Ten derde vraagt u wanneer het ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd is.

Er is nog geen ontwerpbestemmingsplan ter inzage gelegd. Er is een knelpuntennotitie opgesteld en omtrent een aantal onderwerpen wordt nog met de commissie Openbare Ruimte van gedachten gewisseld. Een van de discussiepunten is het geheel vernieuwen van bestaande gebouwen mogelijk te maken. Dit zou in de onderhavige situatie kunnen inhouden dan de zomerwoning Ree 41 geheel vernieuwd zou kunnen worden doch, uitdrukkelijk, niet vergroot zou mogen worden.

Tevens stelt u, dat wij niet de indruk bij u hebben kunnen wegnemen dat wij inwoners die een bouwvergunning aanvragen anders behandelen dan burgers die illegaal handelen. Dit betreuren wij, maar het is moeilijk om een vergelijking te maken tussen twee geheel verschillende procedures. Een aanvraag bouwvergunning dient behandeld te worden conform de regelgeving op grond van de Woningwet en de Wet op de Ruimtelijke Ordening, terwijl handhaving loopt via de Gemeentewet en de Algemene wet bestuursrecht. Met handhaving zijn vaak grote financiële belangen gemoeid en dat vergt een zorgvuldige voorbereiding anders houdt het besluit bij de bestuursrechter geen stand. Feit is dat dergelijke procedures veel tijd vergen. Tevens is er in de onderhavige situatie alleen het belang van de handhaving van de wet en spelen er geen belangen van derden."

8. Op 10 december 2007 vroeg verzoeker het college hem binnen een maand mee te delen, wanneer tot handhaving zou worden overgegaan, waarna hij zich op 18 maart 2008 wederom tot het college wendde met het verzoek hem binnen zeven dagen te informeren. Verzoeker schreef onder meer het volgende:

"Het verwijt dat ik het college al tijden maak, dat burgers, die keurig bouwvergunningen aanvragen kunnen rekenen op een zorgvuldige studie betreffende bouwbesluiten etc, en dat burgers, die daar allemaal lak aan hebben en gewoon hun gang gaan zonder een bouwvergunning aan te vragen, kunnen rekenen op discrete steun van uw College. Dit is door u altijd ontkend, maar de feiten wijzen anders uit."

9. Bij brief van 2 juli 2008 bood het college allereerst excuses aan voor het uitblijven van een (tijdige) reactie en deelde verzoeker mee in zijn vergadering van 17 juni 2008 te hebben besloten alsnog medewerking te verlenen aan het geheel vernieuwen van de zomerwoning, omdat het college in de in voorbereiding zijnde herziening van het bestemmingsplan de mogelijkheid wilde openen gebouwen geheel te vernieuwen, uitgaande van de 'bestaande matenregeling'. In de concrete situatie betekende dit dat de vergroting van de woning met 2 m<sup>2</sup> ongedaan gemaakt diende te worden.

10. Op 31 juli 2008 wendde verzoeker zich tot het college met de mededeling de aangeboden excuses niet te kunnen accepteren, omdat de vertragingen in de onderhavige casus niet incidenteel maar structureel zijn. Onder verwijzing naar hetgeen vanaf de melding in april 2005 is gebeurd, uitte verzoeker zijn verbazing over de beslissing van het college medewerking te verlenen aan het geheel vernieuwen van de zomerwoning vanwege het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan, terwijl de Commissie voor de Bezwaar- en Beroepschriften al op 23 februari 2006 had laten weten dat er op zijn minst een ontwerpbestemmingsplan ter inzage moet zijn gelegd alvorens concreet zicht te hebben op legalisatie.

11. In zijn verzoekschrift aan de Nationale ombudsman stelde verzoeker dat het college van burgemeester en wethouders ruim drie jaar na aanvang van een en ander nog geen actie had ondernomen en dat zelfs klachten niet meer werden beantwoord. Verzoeker schreef van het college een gelijke behandeling met betrekking tot de wetgeving en voorschriften bij bouw en verbouw te verwachten en dat direct uitvoering werd gegeven aan de wet en overgegaan werd tot handhaving.

12. Bij de opening van het onderzoek is het college gevraagd te reageren op hetgeen verzoeker stelde en om daarbij gemotiveerd aan te geven waarom in de onderhavige situatie meer dan drie jaar zijn verstreken.

Tevens is het college verzocht specifiek in te gaan op de geformuleerde klacht en te motiveren waarom naar zijn mening de klacht al dan niet gegrond geacht moet worden en, indien het college de klacht gegrond oordeelt, aan te geven of het daarin aanleiding ziet tot een maatregel ten behoeve van verzoeker of in het algemeen.

13. In zijn reactie van 8 mei 2009 schreef het college de Nationale ombudsman het volgende:

"De klacht van de heer H. is door de commissie bezwaarschriften behandeld. Bij beschikking op bezwaar is het bezwaarschrift ontvankelijk en gegrond verklaard en werd gesteld dat de heer L. een aanvraag om bouwvergunning behoorde in te dienen. Deze aanvraag is ingediend en gezien de strijdigheid met het bestemmingsplan is deze aanvraag tevens gezien als een verzoek om vrijstelling. Dit verzoek is heden bij het schrijven van deze brief nog steeds in behandeling.

De heer H. heeft tegen het besluit op bezwaar waarbij werd besloten de heer L. uit te nodigen om een aanvraag om bouwvergunning in te dienen geen beroep aangetekend. Er kan worden gesteld dat wij zijn tegemoet gekomen in de klacht van de heer H. namelijk dat de heer L. is aangeschreven om een aanvraag om bouwvergunning in te dienen aangezien hij was begonnen te bouwen zonder de benodigde vergunning.

Een reden waarom deze procedure tussen ons en de heer H. al zolang loopt is, is niet direct te noemen, anders dan dat het belang bij handhaving in relatie tot de aard en omvang van de (vermoedelijke) afwijking naar onze mening geen hoge prioriteit vraagt. In ieder geval kan worden gesteld dat wij een vrijstellingsprocedure (...) hebben gestart. Aangezien in dit kader sprake is van een legalisatieonderzoek, kan handhaving nog niet aan de orde zijn. Aangezien het legalisatieonderzoek ingaat op de gehele vernieuwing van de zomerwoning zal hierin tevens de gestelde 2 m<sup>2</sup> worden meegenomen. Dit is in verhouding tot eerdere berichten een verandering in onze werkwijze ten aanzien van de gehele vernieuwing. Pas op het moment dat uit het onderzoek blijkt dat er geen mogelijkheid is tot legalisatie, zullen wij overgaan tot het nemen van bestuurlijke maatregelen.

Wij bieden dan ook onze excuses aan alle partijen in deze zaak voor de trage besluitvorming in deze. Wij streven ernaar dit onderzoek binnen drie maanden af te ronden. Met dit streven hopen wij alle betrokken partijen voldoende duidelijkheid te geven over de duur van het legalisatieonderzoek."

14. Naar aanleiding van de reactie van het college schreef verzoeker op 19 mei 2009 dat het college in het geheel niet inhoudelijk is ingegaan op de klacht, zoals die door de Nationale ombudsman is beschreven en gemotiveerd.

Daarnaast achtte verzoeker het onjuist dat het college het ingediende bouwplan, waarvan men naar de mening van verzoeker wist dat dit niet haalbaar was, automatisch als een verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan zag. Verzoeker achtte dit onzin, omdat een verzoek tot vrijstelling moet worden ingediend door de aanvrager om vervolgens door het college te kunnen worden behandeld en gepubliceerd. Verzoeker verwees daarbij naar de ooit door hem ingediende aanvraag voor een tuinhuisje dat 30 centimeter te hoog bleek te zijn, welke aanvraag niet werd gezien als een verzoek tot vrijstelling. Bovendien had verzoeker toen, na het indienen van een nieuw bouwplan negen maanden moeten wachten op goedkeuring.

In reactie op de opmerking van het college dat verzoeker geen beroep had aangetekend en dat kon worden gesteld dat het college tegemoet was gekomen aan de klacht van verzoeker door de heer L. aan te schrijven om een aanvraag om bouwvergunning in te dienen, schreef verzoeker dat dit een onzinnige opmerking was, aangezien niemand iemand anders kon beletten een bouwaanvraag in te dienen, deze opmerking in strijd met de waarheid was omdat de heer L. reeds met de bouw was begonnen en deze had



afgerond terwijl het college wist van het bouwen zonder benodigde vergunning.

Ten slotte merkte verzoeker onder andere op dat de bouwaanvraag nooit ter inzage was gelegd of gepubliceerd en alles blijktbaar was besproken tussen het college en de betrokken eigenaar, het college ten onrechte stelde dat het slechts om een uitbreiding van 2 m<sup>2</sup> gaat, aangezien verzoeker over informatie beschikt dat het om een veel grotere oppervlakte gaat en het college weigert hierop te reageren en het verzoeker niet bekend is wanneer een vrijstellingsprocedure was gestart.

Verzoeker besloot zijn reactie met de opmerking:

"...In 2005 heeft de Beroep en Bezwaar Commissie in Reeuwijk haar standpunt al bepaald en vandaag zijn we 4 jaar verder. ..."

15. Nadat het verslag van bevindingen aan betrokkenen was verstuurd nam op 26 juni 2009 de heer L. telefonisch contact op met de Nationale ombudsman. Daarbij gaf hij aan dat hij van de gemeente afschriften had ontvangen van de openingsbrief van de Nationale ombudsman van 25 februari 2008 en van de reactie daarop van het college van 12 mei 2009. De heer L. deelde mee graag, als belanghebbende, een aanvullende reactie te willen geven.

Ten aanzien van de geschiedenis van de woning, merkte hij op dat deze in de jaren dertig van de vorige eeuw was gewijzigd van boerderij in houten plashuis. Al die jaren tot op heden was het pand permanent bewoond geweest. In de zeventiger jaren van de vorige eeuw werd het pand als zomerwoning bestemd, maar in de jaren negentig in het concept bestemmingsplan weer tot permanente woning bestemd. Uiteindelijk was permanente bewoning door de gemeente Reeuwijk schriftelijk gedoogd, na interventie door het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland.

De heer L. merkte tevens op dat wegens de 'perikelen' rond de bestemming en voorgenomen nieuwbouw, onderhoud aan het pand was uitgesteld. In 2004 en 2005 was het noodzakelijk geworden onderhoud van het houten plashuis met de gemeente Reeuwijk besproken, waarbij niet was aangegeven dat voor het onderhoud en gedeeltelijke vervanging een bouwvergunning noodzakelijk was. Ook had, naar zeggen van de heer L., opmeting voor en na het onderhoud door gemeentelijke en provinciale ambtenaren en door zijn architect aangetoond dat geen vergroting van het pand had plaatsgevonden,

Ten slotte merkte de heer L. op dat verzoeker tijdens de hoorzitting van de gemeentelijke bezwarencommissie had aangegeven dat hij geen bezwaar had tegen de heer L. en diens onderhoudsplan, maar dat zijn klacht betrekking had op (vermeende) rechtsongelijkheid in het algemeen en in het bijzonder ten aanzien van een procedure voor de verhoging van het tuinhuisje van verzoeker met 25 cm.

## Beoordeling

16. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan de gewekte verwachtingen over het tijdstip van afhandelen van een besluit, verzoek of klacht dient te honoreren. Indien dit niet mogelijk is en burgers daar geen nadeel van ondervinden, kan worden volstaan met het in kennis stellen van de belanghebbenden en het aangeven wanneer afhandeling alsnog zal plaatsvinden.

17. Voor de beslissing op een verzoek om informatie, het nemen van een besluit of het behandelen van een klacht gelden in de wet vastgelegde termijnen. Indien er geen specifieke termijnen zijn vastgelegd, geldt het uitgangspunt van een 'redelijke' termijn. Alhoewel dit vaak geen fatale termijnen zijn, maar termijnen van orde, stelt de Nationale ombudsman zich op het standpunt dat de overheid zich hier evenzeer aan dient te houden. Al meermalen heeft de Nationale ombudsman hieromtrent opgemerkt dat een overheid die termijnen met voeten treedt haar gezag en betrouwbaarheid verliest. Burgers mogen er naar het oordeel van de Nationale ombudsman dan ook op vertrouwen dat wettelijke termijnen, ook wanneer dit slechts termijnen van orde zijn worden nagekomen.

18. Verzoeker heeft zich na zijn eerste melding op 19 april 2005 over een vernieuwde of aangebouwde zomerwoning meermalen tot de gemeente Reeuwijk moeten wenden om informatie te krijgen over de stand van zaken. Daarbij zijn wettelijke termijnen overschreden, bijvoorbeeld bij de beslissing op zijn bezwaarschrift dat dateert van bijna elf maanden na indiening daarvan. Ook is nagelaten verzoeker tijdig of adequaat te informeren over de te ondernemen stappen, bijvoorbeeld over de aan de eigenaar gegunde termijn om alsnog een aanvraag voor een bouwvergunning in te dienen. Toezeggingen over de termijn van beantwoording en over het ondernemen van acties zijn meermalen niet nagekomen. Hiermee is door het college van burgemeester en wethouders van Reeuwijk gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

## Slotbeschouwing

Handhaving, of het gebrek daaraan is een onderwerp waarover de Nationale ombudsman regelmatig klachten ontvangt, reden waarom de Nationale ombudsman voornemens is in 2009 een onderzoek uit eigen beweging in te stellen naar dit structurele onderwerp. Met name het feit dat de beginselplicht tot handhaving vervalt, indien er een reële mogelijkheid tot legalisering bestaat leidt regelmatig tot onbegrip bij burgers en een verharding van het conflict. Burgers die zich aan de regels houden, voelen zich dan ook vaak onheus

behandeld als zij zien dat illegaal handelen van anderen achteraf wordt gelegaliseerd.

Ook verzoeker geeft aan dat de handelwijze van het college van burgemeester en wethouders in de onderhavige casus in schril contrast staat met de handelwijze van het college bij de in het verleden door verzoeker ingediende aanvraag voor een bouwvergunning voor een tuinhuisje en dat het college hierdoor rechtsongelijkheid creëert. Alhoewel het college in zijn reactie kan worden gevolgd dat het moeilijk is om een vergelijking te maken tussen twee geheel verschillende procedures, is het juist daar waar (een vermoeden van) rechtsongelijkheid wordt aangekaart van belang om burgers uit eigen beweging, tijdig en volledig te informeren over de stand van zaken en de te ondernemen stappen teneinde te voorkomen dat de verwachtingen die burgers en organisaties jegens bestuursorganen mogen hebben, geweld wordt aangedaan of dat misverstanden ontstaan.

## **Conclusie**

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Reeuwijk, is gegrond wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

## **Onderzoek**

Op 21 juli 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Reeuwijk, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Reeuwijk.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Betrokken partijen gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 12 mei 2008, met bijlagen.

2. Aanvulling op het verzoekschrift van 1 september 2008, met bijlage.
3. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 25 februari 2009.
4. Reactie van het college van burgemeester en wethouders van 8 mei 2009.
5. Reactie van verzoeker van 19 mei 2009.

## **Bevindingen**

Zie onder Beoordeling.

## **Achtergrond**